

Beden Bizim, Karar Bizim!

Gündemi takip etmenin iyice zorlaştığı ülkemizde, her gün hükümet temsilcileri ve Başbakan'ın sarsıcı yeni bir açıklamasıyla alt üst oluyoruz. Söylemlerin kapsamı genişledikçe tepki vermek de zorlaşıyor. Bir o konudan, bir bu konudan derken "Nerede kalmıştık?" deseler, cevabımız üç nokta oluyor. Tiyatroda, seyircinin kafasını karıştırmak için kullanılan bu yöntem, belli ki ülkemizde vatandaşların kafasını toparlayamaması için de bir yöntem olarak seçilmiş.

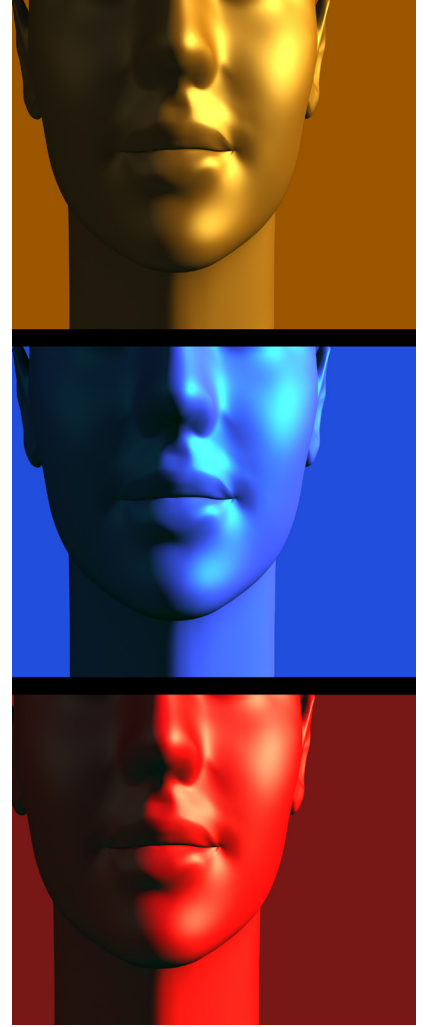
Roboski (Uludere) saldırısının sorumluluğunun hükümet ve Türk Silahlı Kuvvetleri tarafından üstlenilmesini bekleyen toplumsal muhalefetin baskısının nasıl dağıtılacağını eşi görülmemiş bir "toplum mühendisliği örneği" ile yaşamaktayız. Başbakan'ın, AKP "Kadın" Kolları kongresinde yaptığı "Her kürtaj bir Uludere'dir" açıklaması ile gündemimiz sarsılmış durumda. Hükümetin, olayın üstünü "kan parasıyla" örtmeye çalıştığı bir dönemde, bu açıklamanın ne siyasi, ne sosyolojik ne de psikolojik alt yapısını incelemeye lüzum görmüyoruz. İnsanlıktan uzak, her harfinden faşizmin ve kadın düşmanlığının damladığı bu cümlelerin, AKP Kadın üyeleri tarafından alkışlandığını da atlamayalım.

Kuyuya atılan taş misali, Başbakan'ın açıklamasının hemen ardından TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı, Kadın ve Aileden Sorumlu Bakan ve yandaş gerici medyanın açıklamaları bir bir geldi ve kürtajın "tıbbi gereklilik dışında"

yasaklanmasını öngören kanun tasarısını gelecek ay meclise sunmak için çalışıldığı açıklandı. Kadınların bu açıklamalara tepkileri aslında gecikmedi ama ana akım medyada ne kadar yer edindiği herkesçe malum. Sadece alanlarda değil, sosyal medyada da protestolar yapılmakta. Ancak durumun vahamiyetiyle orantılı tepkiler yeterince ortaya çıkmış durumda değil.

Söylemler 1930'lu yılların sonlarındaki Nazi Almanyası'nı aratmayacak nitelikte. Önce kadının yaşamadaki yerinin sadece aile ve çocukla tanımlandığını hatırlatan "En az üç, üç de yetmez beş, beş de yetmez..." denilerek kaç çocuk yapacağımız belirlendi. Daha sonra "Sezaryen cina-yettir" denilerek çocuklarımızı hangi yöntemle dünyaya getireceğimiz... Şimdi de "Tecavüze uğrayanın çocuğuna devlet bakar" veya "Tecavüze uğramışsa anası ölsün" söylemleri damızlık, ucuz iş gücünün kaynağı olarak görülmemiz tescillenerek görevimiz bittikten sonra da dünyadan silinip gitmemiz gerektiği hatırlatıldı.

Hemen aklımıza, sokaklarda yaşamaya mahkûm, bakıma muhtaç çocuk sayısını bile bilmeyen devletin bu çocuklara nasıl bakabileceği veya tecavüze uğrayan kadınların olumsuz psikolojiden nasıl kurtulabileceği, kürtajın yasaklanması sonucu artacak anne-çocuk ölümlerinin nasıl önleneceği gibi sorular geliyor. Temelde bu sorgulama doğru olmakla beraber, mücadele yöntemimizin temeli olmaması gereken savunmalar

üretiyoruz kadınlar olarak. Aslında burada savunmaya geçmememiz lazım. Söylenecek tek bir söz var: **BEDEN BİZİM, KARAR BİZİM!** Kürtaj hakkımız, kaç çocuk yapacağımız, çocuğumuzu dünyaya nasıl getireceğimiz, evli veya evli olmayarak hayatımızı kiminle ve nasıl geçireceğimiz, Başbakan dahil hiç kimseyi ilgilendirmeyen konulardır ve mücadelemiz böyle kalması üzerine kurulmalıdır!

Elektrik Mühendisleri Odası İzmir Şubesi 29. Dönem Kadın Mühendisler Komisyonu olarak, kadın erkek bütün üyelerimizi bu konuda yapılan mücadele ve eylemleri güçlendirmek adına, destek olmaya çağırıyoruz.

EMO İzmir Şubesi 29. Dönem Kadın Mühendisler Komisyonu